

Anonymiseret version

Oversættelse

C-27/20 - 1

Sag C-27/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

21. januar 2020

Forelæggende ret:

Tribunal de grande instance de Rennes (Frankrig)

Afgørelse af:

7. juni 2019

Sagsøgere:

PF

QG

Sagsøgte:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF)

TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE RENNES

PÔLE SOCIAL

[Udelades]

DOM

SAGSØGER:

[Udelades]

PF
RENNES

[Udelades]

QG
RENNES

[Udelades]

DA

[Udelades]

[Udelades]

SAGSØGTE:

[Udelades]

**CAF D'ILLE-ET-VILAINE POLE
JURIDIQUE**

[Udelades] RENNES [udelades]

[Udelades] [Org. s. 2]

SAGSFREMSTILLING

Det fremgår af de fremsendte dokumenter, at ægtefællerne PF og QG, der er franske statsborgere, i 2011 opgav en skattepligtig indkomst på 59 734 EUR og i 2012 på 63 680 EUR, idet de modtog fuldt børnetilskud på 458,02 EUR om måneden for deres fire mindreårige børn.

Udbetalingen af denne ydelse blev indstillet, da QG, der er dommer i første lønklasse, blev udstationeret i en stilling som referendar ved Den Europæiske Unions Domstol i Luxembourg, [udelades] i en periode på 3 år, hvilket resulterede i en forhøjelse af den årlige skattepligtige nettoindkomst, nemlig 123 609 EUR i 2015 og 132 499 EUR i 2016.

Efter ægtefællens hjemkomst til Frankrig og QG's genindsættelse i sin tidligere stilling fra september 2017, hvilket resulterede i en væsentlig indkomstnedgang, ansøgte sagsøgerne den 1. december 2017 CAF om børnetilskud på grundlag af deres aktuelle indkomst, idet de så bort fra anvendelsen af bestemmelserne i artikel R 532-3 i code de la sécurité sociale (lov om social sikring), hvori referencekalenderåret defineres som det næstsidste år forud for betalingsperioden (dvs. 2015).

Ved skrivelse af 24. januar [2018] svarede CAF d'Ille-et-Vilaine, at sagsøgerne ville modtage en månedlig ydelse på 115,65 EUR.

Ved anbefalet brev med modtagelsesbevis af 20. februar 2018 anlagde PF og QG sag ved tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes (retten i sager om social sikring i Rennes) med påstand dels om annulation af CAF's afgørelse 35, for så vidt som den fastsatte det månedlige børnetilskud til 115,65 EUR og ikke til 462,62 EUR fra september 2017, dels om fastsættelse af det månedlige børnetilskud på grundlag af den aktuelle indkomst på 63 680 EUR og fire børn til 462,62 EUR.

Ved anbefalet brev med modtagelsesbevis af 13. maj 2018 anlagde sagsøgerne ligeledes sag ved tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes (retten i sager om social sikring i Rennes) efter klageudvalgets afslag af 20. april 2018.

I denne forbindelse har de fremført:

- at CAF ikke har overholdt artikel 20 og 45 TEUF, artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen

- at der i tilfælde af tvivl med hensyn til anvendelse af EU-retten skal forelægges Domstolen et præjudicielt spørgsmål. [Udelades] **[Org. s. 3]**

[Udelades] forslag til formulering af det præjudicielle spørgsmål]

- artikel R 532-3 i lov om social sikring er åbenbart ulovlig, for så vidt som den tilsidesætter ligebehandlingsprincippet.

Sagsøgerne fastholder på grundlag af deres sammenfattende konklusioner af 22. oktober 2018, og som de gentog mundtligt i retsmødet, som der udtrykkeligt henvises til, deres oprindelige påstande.

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF) har nedlagt påstand om, at retten erklærer søgsmålet for ugrundet og stadfæster klageudvalgets afgørelse, dels fordi der ikke er tale om en tilsidesættelse af EU-retten, dels fordi bestemmelserne i artikel R 352-3 i lov om social sikring ikke tilsidesætter ligebehandlingsprincippet.

BEGRUNDELSE FOR AFGØRELSEN

Eftersom sag 18.00200 og 18.00480 er sammenhængende og af hensyn til en forsvarlig retspleje, bør de to sager forenes.

Hvad angår beregningen af retten til børnetilskud præciseres følgende i artikel R 532-3 i lov om social sikring:

»De indtægter, der tages hensyn til, er de indtægter, der er oppebåret i referencekalenderåret. Referencekalenderåret er det næstsidste år forud for betalingsperioden.

De ressourcer, der tages i betragtning, forstås som de samlede overenskomstmæssige nettoindtægter, der ligger til grund for beregning af indkomstskat efter skalaen over indtægter, der beskattes med en proportional sats eller er underlagt en indkomstskat med frigørende virkning samt indtægter, der er oppebåret i Frankrig eller er udbetalt af en international organisation, dog ikke børns indtægter, der har været genstand for en fælles beskatning, jf. bestemmelserne i artikel R. 532-4 - R. 532-8 og nedenstående stk. i denne artikel, og efter:

a) Fradrag af de i artikel 156, afsnit II, nr. 2, i code général des impôts (den almindelige franske skattelov) omhandlede underholdsbidrag forhøjet på de i artikel 158, stk. 7, i den almindelige franske skattelov opstillede betingelser

b) Den i artikel 157a i den almindelige franske skattelov omhandlede reduktion til fordel for ældre eller handicappede.

Følgende tages ligeledes i betragtning: [Org. s. 4]

1. Efter fradrag af et beløb svarende til det i den almindelige franske skattelovs artikel 83, stk. 3, andet afsnit, omhandlede fradrag, de i artikel L 431-1, stk. 2, omhandlede dagpenge.

2. De i den almindelige franske skattelovs artikel 81c omhandlede indtægter.

Forfaldne livrenter til en handicappet som nævnt i den almindelige franske skattelovs artikel 199e, nr. 2, indgår ikke i opgørelsen af indtægter.

Der ses bort fra fradrag, der foretages i henhold til den almindelige franske skattelovs artikel 156-1 for overførte underskud, der er konstateret i et år, der går forud for det år, der ligger til grund for beregningen.

Når modtagerens eller dennes ægtefælles eller samlevers indtægter i referenceåret ikke stammer fra en lønnet virksomhed, og indtægterne ikke var kendt på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen eller for genbehandling af retten, tages der hensyn til de senest kendte indtægter, som bestemmes på de i de foregående afsnit opstillede betingelser. Der anvendes en sats baseret på den gennemsnitlige årlige udvikling i forbrugerprisindekset i referencekalenderåret, der findes i den økonomiske og finansielle beretning, der er vedhæftet som bilag til den franske finanslov, på disse indtægter.

Når der er tale om samlevere, tages der hensyn til alle de indtægter, som hver af samleverne har haft i referenceåret. Disse indtægter beregnes på de i de foregående afsnit opstillede vilkår.«

Artikel 49 i code de procédure civile (den franske civile retsplejelov) bestemmer:

»Enhver ret, for hvilken der anlægges et søgsmål, der henhører under dens kompetence, tager stilling til alle forsvarets argumenter, også selv om de kræver fortolkning af en aftale, med undtagelse af de argumenter, der er omfattet af et spørgsmål, der henhører under en anden rets enekompetence.

Når løsningen af en tvist afhænger af et spørgsmål, der rejser et alvorligt problem, og som henhører under forvaltningsrettens kompetence, fremsender den retsinstans, som tvisten oprindeligt er indbragt for, sagen til den kompetente forvaltningsret i medfør af code de justice administrative (lov om administrativ retspleje) bog III, afsnit 1. Den udsætter sagen, indtil der er truffet afgørelse om det præjudicielle spørgsmål.«

Følgende fremgår af artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde:

»Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

a) om fortolkningen af traktaterne

b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Den Europæiske Unions Domstol om at afgøre spørgsmålet. [Org. s. 5]

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelse ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol.

Hvis et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, der vedrører en person, der er frihedsberøvet, træffer Domstolen afgørelse hurtigst muligt.«

Ifølge traktatens artikel 45 (stk. 2) forudsætter arbejdskraftens frie bevægelighed afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår.

I henhold til dette princip udgør alle nationale foranstaltninger, der forbyder, hindrer eller gør udøvelse af disse grundlæggende rettigheder mindre attraktiv, hindringer for den frie bevægelighed, idet medlemsstaterne dog har mulighed for at vedtage nationale foranstaltninger, som er begrundet i tvingende hensyn af almen interesse, er egnet til at sikre gennemførelsen af det pågældende mål, og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det, idet en national lovgivning kun kan sikre, at det forfulgte mål nås, hvis den reelt søger at nå dette på en sammenhængende og systematisk måde.

Det skal ligeledes fremhæves, at princippet om forbud mod forskelsbehandling, som er indeholdt i artikel 45 TEUF og 49 TEUF, ikke alene indeholder et forbud mod åbenlyse og direkte former for forskelsbehandling, men også mod alle former for forskelsbehandling, som ved anvendelse af andre kriterier reelt fører til samme resultat.

I den foreliggende sag er spørgsmålet, om den omtvistede bestemmelse kan begrundes i tvingende hensyn af almen interesse, eller om den har karakter af forskelsbehandling.

Henset til den usikkerhed, der hersker, for så vidt som en borger fra en EU-medlemsstat i alle medlemsstater skal undergives samme retlige behandling som den, som disse medlemsstaters statsborgere, der befinder sig i samme situation, er undergivet, er det uforeneligt med retten til fri bevægelighed, at denne i den

medlemsstat, hvori denne er statsborger, behandles mindre gunstigt, end hvis den pågældende ikke havde benyttet sig af den med traktaten indførte frie bevægelighed, forelægges Den Europæiske Unions Domstol (et præjudicielt spørgsmål).

[Udelades]

PÅ GRUNDLAG AF DISSE PRÆMISSER

har retten [udelades] truffet følgende afgørelse, [org. s. 6]

[Udelades]

- Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål:

»Skal EU-retten, særlig artikel 20 og 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 4 i forordning nr. 883/2004 og artikel 7 i forordning nr. 492/2011, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som artikel R 532-3 i code de la sécurité sociale, som fastsætter referencekalenderåret for beregning af børnetilskud til det næstsidste år forud for betalingsperioden, hvilket resulterer i en situation, hvor modtageren, efter en væsentlig stigning i sine indtægter i en anden medlemsstat oplever et fald i disse indtægter [som følge af] sin tilbagevenden til hjemlandet, hvorfor modtageren til forskel fra statsborgere, der ikke har benyttet sig af deres ret til fri bevægelighed, delvist fratages retten til børnetilskud?«

- Afgørelsen af den af QG og PF anlagte sag udsættes.

[udelades] [processuel bemærkning]